

область е останало много рѣдко и безсилно и сега е вече погърчено.

Загудатия. Загудатската област се простирала на дѣсната страна на р. Вардаръ и граничила съ Ринхиния, Струмската областъ, Берзития и Драговития. Сагудатитѣ (*Σαγούδαται*) били най-близкитѣ съсѣди на Солунъ и взели участие въ всички словѣнски обсади на сщия градъ²⁹.

Драговития. Тази областъ сжщо била една отъ най-близкитѣ до Солунъ, простирала се на югъ отъ Загудития и по лѣвия брѣгъ на р. Бистрица и се спускала дълбоко въ вжтрѣшността на Македония, възможно до Костурско. Драговичитѣ заедно съ другитѣ македонски словѣни (676, 685—687) сж обсаждали Солунъ и покъсно давали храна на дружината на Кувера, когато тя избѣгала отъ Авария и се заселила на Керамийското поле, вардарско³⁰. Друга една словѣнска Драговития е имало въ Тракия, около р. Драговица, която по-долу отъ Татаръ-Пазарджикъ се съединява съ р. Карлова и се влива въ р. Марица. Тази послѣдната влизала въ пловдивската епархия, и затова пловдивскиятъ архиепископъ се титулувалъ екзархъ на Тракия и Драговития (*ἑξάρχος Θράκης καὶ Δραγοβιτίας*)³¹. Драговития — положително не се знае дали македонската или тракийската — има значение за историята на богомилството, защото драговитската богомилска црѣква е проповѣдвала абсолютния дуализъмъ въ противоположностъ на българската богомилска црѣква, която се придържала о умѣрения дуализъмъ³².

²⁹ Ibid. 118, 156.

³⁰ " " 166, 190.

³¹ Дриновъ М. С. Заселение, 169.

³² Rački d-r Fr. Bogomili, Rad, VII, 105, 121.